

SCÉNÁŘ ROZHLASOVÉ REPORTÁŽE

Paní Zdeňka Bartušková se narodila v září roku 1936 v Arnolci rodičům Rudolfovi Pavlíčkovi a Anně, rozené Vaňkové. Přišli jsme se jí zeptat na vzpomínky z dětství.

1:21 – 1:35

Maminka taky musela dost pracovat, tak my jsme měli před barákem takhle pěšinku k silnici a vybouraný plot a vždycky nás odnesla na zádech k plotu.

Zde čekala paní Marie Klímová, která pomáhala Pavlíčkovým hlídat děti. Paní Zdeňka na ni ráda vzpomíná. Rodiče měli velké zemědělství, a proto jim paní Klímová pomáhala s výchovou.

2:01 - 2:06

No až jsem byla větší, tak jsem pásala krávy a pomáhala, co se dalo.

Když odbyla obecnou školu, nastoupila do měšťanky do Zhoře. Tehdy byl ředitelem pan Dobromil Horák, který byl u skautů a věnoval se zpěvu, do kterého vtáhl i děti. Paní Zdeňka se díky němu začala věnovat hudebním nástrojům.

5:12 – 5:29

No joo, to jsem se naučila sama pak na heligonku, a když jsme měla čas, šupla jsem na vejměnek a zahrála. Když pak měly děcka svátek a někdo, tak jsme se sešli pod našejma a vyrávali jsme, zpívali.

Ne všechny vzpomínky paní Zdeňky na dětství jsou šťastné, protože prožila 2. světovou válku, a hlavně dramatické události osvobození Československa v květnu roku 1945. Vypráví, jak se schovávali ve sklepě, nebo jak jim vojáci odvedli koně.

49:15 – 49:54

Tak zabrali koně, otce bratr ho nechtěl dát, tak ho Rusáci sebrali a někde před Borovým ho shodil a utekl ten kůň domů. A on s revolverem, kde, že je grošák, ale strejda ho zavřel honem rychle do sklepa a tam byla tma ten kůň jak kdyby to Jak do toho sklepa šel, že jen viděl, jak se nehýbá a ani se nehles, že se ten kůň tak zachránil. To bylo takových příběhů moc a moc.

Dnes žije paní Zdeňka Bartušková ve Velkém Beranově obklopena rodinou a těší se z každého nového dne.